

[Augsburg], 5. April 1569

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 319r.

S. Carini nostri, optimi et doctissimi senis, munuscula, quae legata vocant Iurisconsulti, nec ambiui vnquam, et ijs facilè careo, siue is mei oblitus est, siue rationem aliquam habuit, quam haeredes ratam habituri non sunt. Quae scripsi, ideo scripsi, ne ipse mihi defuisse viderer. Nam et coràm saepius vltò pollicitus est, me fructum aliquem capturum esse è sua amicitia: et idem absens literis confirmauit: et ego eum et praesens et absens colui et obseruaui et amaui, non vt haeredipeta (Nam si auarus essem, iampridem viduae et nobiles et diuites me locupletassent) sed vt εὐεργετηθεὶς et dignitate atque eruditione inferior. Haeredes quid de illius testamento statuant, penes ipsos est. Me grati animi esse functum, et epitaphium illi scripsisse (quod à me saepius et coràm et per literas contendit) gaudeo: et scribam etiam ἔμμετρον, si quando plus ocij nactus fuero. Habuit ille vtique et discipulos gratiores quam ego, et patronos liberaliores: et fortunam adiuuit prudentia et parsimonia: quarum vtraque mihi deest. Vnde fit, vt, cum pater viuens ad 200 f. ad studia mihi contulerit, 600 reliquerit defunctus: census mens sit f. 600. Lucri loco accedunt libri, vestes, et curta supellex: quae mihi constitit seruitute 40 ferè annorum, eaqué aerumnosa, et saepè contumeliosa. Alioqui enim parum à libertate differret. Sed haec hactenus. Quae egisti cum typographis, ita habeo rata, vt multum fidei diligentiaeaque tuae debeam. Is enim ego sum, qui in edendis libris non tam lucri, quam officij nescio cuius, ac necessarij potius muneris ducam rationem. Quod ni ita esset: quis adeò infelix est παλιγκάπηλος, quin me felicius negociaretur? Specimen Demosthenicum nondum vidi, nec accepi responsum ad diem Palmarum, quod, si voluisset, mittere ad me potuisset. Sed multum isti absunt ab Oporini nostri industria: nec rarò tantum, sed etiam ἀτελῶς scribunt, nihil ad ea respondentes, quae mea intersunt: siue id fiat obliuione, siue dissimulatione et contemptu. Orationes Aeschinis et Demosthenis habeo omnes quae extant. Epsitolas vtriusque misi Oporino: quas recuperare non possum, iterum atque iterum petitas à Gemusaeis. Neque verò eas ego magnopere requiro, quod ad me attinet. Illius interest eas habere, qui graecolatinum Demosthenem integrum est editurus: cuius editionis causa vtranque Heruagianam editionem ab Episcopio accepi: vt eādem opera et Vlpianum et Demosthenem partim corrigerem, vbi liquidò id facere possem, partim * apposito lectorem de suspitione mendi admonerem. Sed nihilo secius tua voluntas de descriptione, mihi pergrata est, etsi minimè necessaria: nisi fortè per incogitantiam scripseris orationes pro epistolis. Ad controuersiam Oporinianorum et Episcopij quod attinet: equidem feci quod in me fuit: volui et volo (si quid meum velle potest) Ciceroniana mea ex asse esse Episcopij: Isocratica Gemusaeorum. In qua sententia mea si non acquiescunt: iure agunto. Quid enim ego praeterea possim, non video. De vastitate Pseudeuangelica, et plus quam Scythia, non tu solus quereris: Sed plerique verentur, ne ea non tantum Hispanicam, sed et Turcicam et Massageticam sit attractura. Cum haec scriberem: constans adhuc rumor erat de caeso et profligato Condaeo, et de 1800. equitibus Regi Gallo à Saxone adducendis. Africa terribili tremit horrida terra tumultu: Pellitur è medio sapientia: vi geritur res. Vale, et me in aere tuo esse ita scito, vt si soluendo (quod vereor) non sim: daturum tamen operam ne dubites, vt animi grati memoriam aduersus te perpetuò conseruem. Nonis Aprilis 1569.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.